

proprie dicto: E. & illi qui dicitur esse apud Deum & per
conf. qualis significatio est Dei in antecedente, talis erit
etiam in consequenti propositione, eritq; una & eadem
Deitas:

XLIX.

2. Quicumq; absolute vocatur Deus, & ita quidem
ut manifesta fiat oppositio ad humanam naturam, is non
tantum ratione *officij* est Deus, & ita etiam non tropicus
metaphoricus seu accidentalis, sed *verus* adeoq; Essentialis.
Atqui Christus hoc loco absolute vocatur Deus & quidem
ita ut manifesta fiat oppositio ad humanam naturam. E.
Major probatur: quia ubi fit manifesta oppositio rerum
duarum inter sese, ibi utiq; res illas sibi invicem contra
distingvi necesse est, & quidem ita contradistingvi, ut dif-
ferentia quod Essentialiam (de oppositione quæ ex acciden-
tibus est non loquimur) diversa pateat: jam vero in perso-
na Christi ita distingvitur Deus & Homo; si enim tantum
ratione *officij* Deus & Homo distingveretur, sequeretur hō
minem homini opponi quod absurdum: non enim dici-
tur hic homo factus est caro, sed verbum seu Deus (notā
essentialē differentiam) homo seu caro factus est, (notā
essentialē oppositionem) Minor fundatur in subsequen-
tibus verbis, nam expresse dicitur; Deus, seu λόγος qui
est Deus caro factus est: Hic ita λόγος contra distingvi-
tur Deitati, ut vel puer judicare possit Essentialē diffe-
rentiam verbi & humanitatis hīc innui, quod enim λόγος
in natura non erat, assumpsisse dicitur: huc pertinent illa
dicta omnia, in quibus Christus expresse & absolute Deus
Iob. 20. v. 28. Act. 20. v. 28. I. Tim. 3. v. 16. Tit. 2. v. 10. seq. I. Ioh.
5. v. 20. & Jehova vocatur, quæ vocabula nulli nisi verō
Deo, qui Deus per naturam est, competunt Exod. 3. v. 5. cap.
6. v. 3. Esa. 42. v. 8. Psal. 83. v. 17. & 19. Ose. 12. v. 5.

IV. MEMBRUM.

L.

Restat membrum 4. & ultimū hujus loci, quod creatio-
nē omniū rerum creatarū filio Dei attribuit, ex quo attri-
buto